

BITHYNIA BÖLGESİ'NDEN YENİ MEZAR YAZITLARI

Mehmet OKTAN*

Summary

New Grave Inscriptions from Bithynia

In this article five unpublished Greek inscriptions from Bithynia which date from the Roman Imperial Period are presented. All the inscriptions commemorate a death and four of them are written on altars and the other one is on a stele. The first three inscriptions are from the territory of Nikaia and the others from Modrena. Copies and photographs of the inscriptions were taken by Prof. Dr. Sencer Şahin in the 1980s when he was surveying in the region. Information concerning those inscriptions was obtained from the notes which were taken by him at that time. The translations of the inscriptions are as follows:

1. *“In the sixth year Hermione built this tomb for her husband Timotheus, who lived for 39 years, and also for herself”.*

2. *“Aristoteles the son of Alexandros built this tomb in memory of Aristotele daughter of Demosthenes who lived for 50 years and for his brother Demosthenes who lived for 30 years and for his brother Aristoteles who lived for 15 years”.*

3. *“Priscus son of the Isidorus, built this tomb for himself, for his wife Hieronis, daughter of Hieron, and for his offspring. It must not be sold to anyone. Whoever sells it, he will pay a fine of 2.500 denaria to the city. Farewell”.*

4. *“Asinius Glaucus who lived for his honour built (this tomb) for himself, for his wife Euposia, for Gaius Valens Bathyllus and for his daughter Asinia Tyche. It is not to be sold. Farewell”.*

5. *“Publius Aelius Marcianus, Publius Aelius Rufus and Publius Aelius Firmus built (this tomb) in memory of their father Publius Aelius Rufus and their mother Octavia Longina. Farewell”.*

Keywords: Bithynia, Nikaia, Modrena, Grave Inscriptions

---

* Arş. Gör. Mehmet Oktan, Akdeniz Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü, Kampus Antalya - TÜRKİYE.

Özet

Bu makalede ilk üçü Nikaia (İznik) yöresinden ve diğer ikisi Modrena'dan (Mudurnu) olmak üzere, Roma İmparatorluk Dönemi'ne ait 4 adet mezar altarı ve 1 adet mezar stelinden oluşan mezar yazıtları tanıtılmaktadır¹. Yazıtların kopya ve fotoğrafları Prof. Dr. Sencer Şahin tarafından 1980'li yıllarda bölgede yapılan çalışmalar esnasında alınmıştır. Bu nedenle yazıtların envanter bilgileri, fotoğraflar ve çizimler kopyalarının alındığı tarihlere aittir.

Anahtar Sözcükler: Bithynia Bölgesi, Nikaia, Modrena, Mezar Yazıtı

1- Timotheos ve Eşi Hermione'nin Mezar Taşı (Fig. 1a), (Fig. 1b)

Bul. Yeri: Emirahlr Mahallesi, Tuzla Taraklı; Şimd. Yeri: Köyün üst kısmındaki türbede (Ziyaret); Malz.: Kireçtaşı; Yük.: 150 cm; Gen.: 52 cm; Der.: 46 cm.; Harf. Yük.: 3-3.5 cm.

Karlık Kaya isimli yerleşim yerinin eteklerinde kurulu köyün aşağı kısmındaki yazısız blokların olduğu nekropolde bulunan, kireçtaşından sepulkral altar (bomos)². Stilize olmuş İon volütünün oluşturduğu köşe akroterlerinden yalnızca bir tanesi korunmuştur. Üst bölümü kırık olan altarın iki akroteri arasında, sarmaşık yaprağıyla zenginleştirilmiş özenli bir işçilik gösteren çiçek rozeti bulunmaktadır. Sekiz satırlık yazıtın bulunduğu ön yüz ile köşe akroterleri arasında dışbükey profilli üç silme sırası ve yazıtın bitiminde de derin bir çatlak görülmektedir. Altarın sağ ve sol yan yüzlerinde birer rozet betimi vardır. Karlık Kaya mevkiinde, üst kısmında rozet ve ön yüzünde çelenk motifi bulunan yazısız bir başka altar daha bulunmaktadır.

	Ἔτους ζ´	“6. yılda
2	Ἑρμιόνη Τει-	Hermione
	μοθέω τῶ ἐ-	39 yıl yaşayan
4	αυτῆς ἀνδρὶ	kendi eşi
	τὸ μνημεῖον	Timotheos
6	κατεσκεύασεν	ve kendisi için
	ζήσαντι ἔτη	bu mezarı
8	λθ´ καὶ ἑαυτῆ.	yaptırdı”.

¹ Bu yazıtları yayımlama fırsatı veren Sayın Prof. Dr. Sencer Şahin ve Doç. Dr. N. Eda Akyürek Şahin'e çok teşekkür ederim.

² Altar ya da bomos kelimesinin Roma İmparatorluk Dönemi'nde Anadolu'da kullanımı hakkında ayrıntılı olarak bkz. Coulton 2005, 127 vdd.

Satır 1: Ἔτους ς'; Burada kullanılan *era* sisteminin başlangıç tarihi bilinmediği için yazıtın tarihi tam olarak saptanamamaktadır³. Ancak bölgede, aynı *era*'ya göre tarihlenmiş mezar yazıtlarının⁴ genel olarak İS 2. yüzyıl özellikleri taşımaları nedeniyle burada incelenen yazıtın da aynı yüzyıla ait olması gerekmektedir⁵.

Satır 2-3: Τιμόθεος = Τιμόθεος. - ι yerine - ει kullanımı için bkz. Gignac 1976, 190.

2- Aleksandros'un Ailesinin Mezar Taşı (Fig. 2a), (Fig. 2b)

Sepulkral Altar; Bul. Yeri: Sakarya/Kurtköy. Caminin önu; Şimd. Yeri: Eski minarenin altı; Malz.: Mermer; Yük.: 120 cm; Gen.: 56 cm; Der.: 60 cm; Harf Yük.: 4 cm.

Yazıtın yedinci satırı ile sekizinci satırındaki *omikron* harfleri küçük boyutludur. Dokuz satırdan oluşan yazıtın son satırı kaide silmesine yazılmıştır.

2	Ἀριστοτέλη Δημο- σθένους ζῆσ(άση) ^(vac.) ^(vac.) ἔτ(η) ^(vac.) ν' ^(vac.) καὶ	“Aristoteles oğlu Aleksandros 50 yıl yaşayan Demosthenes kızı Aristotele,
4	Δημοσθένι ἀδελ- φῶ ζῆσ(αντι) ἔτ(η) λ' καὶ	30 yıl yaşayan kardeşi Demosthenes
6	Ἀριστοτέλι ἀδελφῶ ζῆσ(αντι) <ἔτ> ἰε' Ἀλέξανδρος	ve 15 yıl yaşam süren kardeşi Aristoteles için
8	Ἀριστοτέλους μνή(μη)ς χάριν.	anı(ları) vesilesiyle (yaptırdı)”.

Satır 1: Ἀριστοτέλη; Phrygia'nın kırsal kesimlerinde yaşayan halk; Πρωτάρχος ismindeki *masculinum* ekini ve Δημοσθένης ismindeki - ς harfini atarak veya Κράτης ismine - α ekleyerek ünlü şahıs isimlerinden Δημοσθένη, Πρωτάρχη ve Κράτησα gibi yeni *femininum* isimler yaratma yoluna gitmiştir⁶. Phrygia Bölgesi'nde görülen örneklerin özelliklerini taşıyan Ἀριστοτέλη ismi de Ἀριστοτέλης isminden oluşturulmuş olup bu isme ilk kez rastlanmaktadır.

³ Bölgedeki bu sorunlu *era* sistemi hakkında değerlendirmeler ve bu sistemin görüldüğü yerleşim yerleri için bkz. Şahin 1981, 89 vdd.

⁴ Örnekler için bkz. Şahin 1981, 85 vdd.

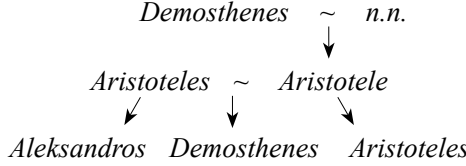
⁵ Bu tür yazıtların İS. 2. yy'a tarihlenmesi hakkında bkz. Şahin 1981, 88 vdd.

⁶ Drew-Bear – Thomas – Yıldızturan 1999, 380. Δημοσθένη ismi için bkz. No. 528, Πρωτάρχη için No. 527 ve Κράτησα için bkz. No. 500.

Satır 4: Δημοσθένει = Δημοσθένει. ει yerine - ι kullanımı için bkz. Gignac 1976, 189.

Satır 6: Ἀριστοτέλι = Ἀριστοτέλει.

Ailenin Soy Ağacı:

3- Isidoros ve Ailesinin Mezar Taşı (Fig. 3a), (Fig. 3b)

Mezar Steli; Bul. Yeri: İznik. Yol kenarındaki Yenişehir-Kapının 100 m önü; Şimd. Yeri: Aynı yer; Malz.: Beyaz mermer; Yük.: 65 cm; Gen.: 44,5 cm; Der.: 21 cm; Harf. Yük.: 2 cm.

Eserin kendisi iyi durumda olmamakla birlikte dokuz satırdan oluşan yazıtın bulunduğu yüz, yazıtın rahatlıkla okunabileceği derecede korunmuştur. Yazıt genelinde *omikron* harfleri küçük boyutludur ve altıncı satır ile yedinci satırdaki *ksi* harfleri birbirinden farklılık göstermektedir.

	Εἰσίδωρος Πρίσκου	"Priscus oğlu Isidoros
2	τὸ μνημεῖον κατεσκεύα	bu mezarı kendisi
	σα ἑαυτῷ καὶ τῇ ἑαυτοῦ	ve eşi Hieron kızı Hieronis
4	γυνεκὶ Ἱερώνιδι Ἱερω-	ve tüm aile
	νος κὲ τοῖς ἑαυτοῦ πᾶσι	efradı için satılmamak
6	ἐπὶ τῷ εἶνε αὐτὸ ἀνεξο-	üzere yaptırdı.
	δίαστον. ὅς δὲ ἀν ἐξοδιάση	Her kim satarsa
8	ἀποδῶσι τῇ πόλι *βφ'	kente 2.500 denaria ödeyecektir.
	χαῖρε.	Sağlıcakla!'

Satır 1: Εἰσίδωρος = Ἰσιδώρος. - ι yerine - ει kullanımı için bkz. Gignac 1976, 190.

Satır 4-6: γυνεκί = γυναικί; εἶνε = εἶναι. - αι yerine - ε kullanımı için bkz. Gignac 1976, 192 vd.

Satır 8: πόλι = πόλει. - ει yerine - ι kullanımı için bkz. Gignac 1976, 189.

Satır 6-7: Bu mezar yazıtındaki ἐπὶ τῷ εἶνε αὐτὸ ἀνεξο[δ]ίαστον ifadesinin aynısı Apameia'dan bir mezar altarında⁷ ve Nikaia'daki bir lahitte⁸

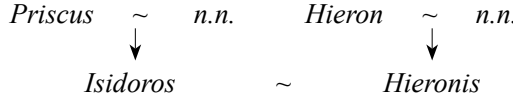
⁷ Buckler – Calder 1939, No. 218. ... τὸ[v] βωμὸν ... ἐπὶ [τῷ] εἶναι αὐτὸ ἀνεξο[δ]ίαστον κτλ.

⁸ Şahin 1979, No. 127. ... [ἐπὶ τῷ] τα τῆς σκάφης εἶναι αὐτὸ ἀνεξοδίασ[τον].

de karşımıza çıkmaktadır. Nikaia yöresinden bir yazıtta αυτό olmadan da görülen⁹ bu kullanım sadece mezar yazıtlarında bulunmaktadır. Bu ifade şekli, Bilecik Osmaneli'deki Medetli'de bulunan bir yazıtta geçen [ἐ]πὶ τῷ εἶναι αὐ|[τ]ὸ ἀνεξοδίασ|[τ]ὸν σὺν τῷ περικ[κρή]πῳ ifadesinde olduğu gibi sadece mezarın kendisini değil, mezar yanındaki alan içinde yer alan diğer yapıların satılmasını yasaklayan bir anlatımla da görülmektedir¹⁰. Bunun yanında Nikaia'daki bir mezar yazıtında ἐπὶ yerine εἰς¹¹ ve αὐτό yerine αὐτοῦ¹² kullanımına rastlanmaktadır.

Satır 7: Cümleyi belki de ὄς δὲ ἄν (ἄν)εξοδίαση şeklinde anlamak gerekmektedir.

Ailenin Soy Ağacı:

4- Asinius Glaucus ve Ailesinin Mezar Taşı (Fig. 4a-4b), (Fig. 4c)

Sepulkral altar (Üzerinde kurşun kanalıyla birlikte dübel deliği bulunmaktadır); Bul. Yeri.: Ören Mevkii, Kurtlar/Mudurnu; Şimd. Yeri: Şevket Tanpınar'ın tarlasında *in situ*; Yük.: 214 cm; Gen. (gövde): 63 cm; Der.: 57 cm; Harf. Yük.: 2.5-3 cm.

Altarın üst kısmının kırık olmasından dolayı köşe akroterleri ve diğer bezemelerle ilgili kesin bir şey söylemek mümkün değildir. Altı satırlık yazıtın yer aldığı ön yüzde derin oyuklar bulunmasına karşın bu durum yazıtın okunmasına engel teşkil etmemektedir. Sağlam olarak ele geçen kaidenin yalnızca sağ köşesinde küçük bir kırık izlenmektedir.

⁹ Şahin 1982, No. 1392. ἐπὶ τῷ εἶναι ἀνεξοδίασ|τον.

¹⁰ Corsten 1993, No. 1066. Benzer bir kullanım örneği için ayrıca bkz. Corsten 1991, No. 83. ... ἀνεξοδίασ|τον σ[ὺν] τ[ῷ] περικκρήπῳ κτλ. Bithynia Bölgesi'nde ve Anadolu'daki diğer bölgelerde mezarların satılmasına, bunlara zarar verilmesine veya mezara yazıtta belirtilenlerden başka birisinin konulmasına yönelik yasaklama ve lanetlemeler için genel olarak bkz. Strubbe 1997.

¹¹ Şahin 1979, No. 173. ... σὺν ταῖς [εἰ]κοσι [ἀκαίνας ταῖς περὶ αὐτό] εἰς τὸ εἶναι ἀνεξοδ[ίασ|τον]. Buna benzer bir kullanım için ayrıca bkz. Becker-Bertau 1986, No. 130. ... ὄντος| τοῦ [[μνημείου]] ἀνεξοδ[ίασ|του] σὺν ἀκαίνας δέκα| ταῖς περὶ αὐτό [ ]. Kelimenin *genitivus absolutus* olarak kullanılan başka bir örneği için bkz. Kokkinia 1999, 203 vdd. ... ἐπὶ τῷ [ῥοδίε]σθαι | ἡμῶν τὸ μνημειο[ν κα]τὰ | ἔτος, ἀνεξοδίασ|του [ὄν]τος κτλ. Bu yazıt için ayrıca bkz. AE 1999, No. 1503.

¹² Şahin 1979, No. 219. ... [ἐ]πὶ τῷ εἶ[ναι] αὐτοῦ ἀν[εξοδίασ|του] (?).

2 Ἀσίνιος Γλαῦκος ἐφιλο-
 2 τειμήθη· αὐτῶ καὶ τῆ γυναι-
 κι Εὐποσία κέ Γ. Οὐάλεν{τ-}
 4 τι Βαθύλλω καὶ τῆ θυγατρὶ
 Ἀσινία Τύχη· ἀνεξοδίαστον
 6 χαίρετε.

“Asin(n)ius Glaucus ünsever bir
 insan olarak yaşam sürdü; (bu mezarı)
 kendisi, eşi Euposia, Gaius Valens
 Bathyllus ve kızı Asinia Tyche için
 yaptırdı. (Mezar) satılamaz!
 Sağlıcakla!”.

Satır 1: Ἀσίνιος Γλαῦκος; Roma vatandaşlığını sonradan alan bazı eyaletliler, burada olduğu gibi kendi yerel isimlerini de (Glaucus) *cognomen* olarak kullanmaktadırlar. Aynı durum Asin(n)ia Tyche ve C. Valens Bathyllus için de sözkonusudur. Asin(n)ius bir Roma gentil ismidir (*nomen gentile*) ve Glaucus’un ailesi bu soyadını, dolayısıyla Roma vatandaşlığını büyük bir olasılıkla Bithynia Eyaleti’nde görev yapan üst düzey bir Roma yöneticisinden almıştır¹³.

Satır 2: αὐτῶ = ἑαυτῶ. Bu tarz kullanımlar için bkz. Brixhe 1984, 80 vd.

Satır 3: ΟΥΑΛΕΝΤΙ ΤΙ: Üçüncü satır sonunda bir - τ harfi kalıntısı olmakla birlikte fotoğrafta da görüleceği üzere taştaki doğal zedelenme nedeniyle yüzey yazı yazmaya elverişsiz olduğu için bu harf alt satıra bir kez daha yazılmıştır.

Satır 3-4: Γ· Οὐάλεντι Βαθύλλω; Bathyllus ismi çoğunlukla Yunanistan’da ve adalarda görülmekle birlikte Anadolu’da da bu ismi taşıyan bazı kimseler bulunmaktadır¹⁴. Şahsın aile ile ilişkisi anlaşılammaktadır, ancak olasılıkla Asinius Glaucus’un damadıdır.

Satır 5: ἀνεξοδίαστος, -ov: Satılık değil veya başkasına devredilemez anlamlarına gelen ifade sadece mezar yazıtlarında kullanılmakta ve özellikle Nikaia ve çevresinde olmak üzere¹⁵ Bithynia ile Thrakia Bölgesi’nde görülmektedir. Bazı kalıplaşmış mezar yazısı ifadeleriyle¹⁶ veya bu yazıtta olduğu gibi yazıtlarda tek başına¹⁷ görülen ifade Smyrna¹⁸ kentinde bulunan bir mezar yazıtında da belgelenmektedir.

¹³ Benzer bir durum için bkz. Corsten 2002, 213.

¹⁴ Bathyllus ismine Anadolu’dan örnekler için bkz. Merkelbach 1980, No. 46; Blümel 1985, No. 271.7, 272.8, 273.6; Drew-Bear – Thomas – Yıldızturan 1999, No. 12. Ayrıca bölge kenti Nikaia’dan bir örnek için de bkz. Şahin 1982, No. 1235.

¹⁵ Akyürek Şahin 2005, 82.

¹⁶ Bkz. ydn. 6-11.

¹⁷ Kelimenin daha önce geçtiği yazıtların listesi, kullanım yerleri ve kelime üzerine kaynakça için bkz. Şahin 1979, 92a; Ameling 1985, 171; Corsten 1991, 116; Corsten 1993, 159; Kokkinia 1999, 207; Akyürek Şahin 2005, 82. Ayrıca kelimenin görüldüğü yazıtlar için bkz. Şahin 1979, No. 87, 99, 129, 135, 173, 283, 516; Şahin 1982, No. 1231, 1232, 1233, 1265, 1284, 1331, 1337, 1345, 1350, 1392, 1503, 1581; Ameling 1985, No. 108; Becker-Bertau 1986, No. 130; Corsten 1991, No. 83; Corsten 1993, No. 1064, 1066; Akyürek-Şahin 2005, 81 No. 3.

¹⁸ Petzl 1982, No. 228.

Ailenin Soy Ağacı:

Asinius Glaucus ~ Euposia

Asinia Tyche ~ Gaius Valens Bathyllus

C. Valens Bathyllus'un *praenomen* ve *nomen*'lerinin aynı olması nedeniyle, Hostilianus olarak bilinen ve 251 yılında 6 ay kadar bir süre imparatorluk yapan Gaius Valens Hostilianus Messius Quintus Augustus zamanında Roma vatandaşlığı aldığı varsayılırsa mezarın tarihi için 3. yy.'ın ikinci yarısı önerilebilir¹⁹.

5- Publius Aelius Rufus ve Eşi Octavia Longina'nın Mezar Taşı (Fig. 5a), (Fig. 5b)

Mezar Altarı; Bul. Yeri: Bilinmiyor; Şimd. Yeri: Modern yerleşimin batısındaki Asarlık; Malz.: Beyaz mermer; Korunan Yük.: 84 cm; Gen. (gövde): 45 cm; Der.: 42 cm; Harf. Yük.: 2.5 cm.

Beyaz mermerden alt kısmı kırık, köşe akroterleri korunmuş altar. Gövde kısmında sekiz satırlık yazıt olan altarın akroterleri üzerinde düz bir bölüm yer almakta ve iki köşe akroteri arasında bezeme amaçlı patera motifi bulunmaktadır. İnce bir silmeyle ikiye bölünen ön yüzde, çatlaklara rağmen net olarak okunabilen sekiz satırlık yazıt yer almaktadır.

	Π. Αἴλιος Μαρκία-	"Publius Aelius Marcianus,
2	νός καὶ Ϝ Π. Αἴλιος	Publius Aelius Rufus ve
	Ροῦφος καὶ Π. Αἴλιος	Publius Aelius Firmus,
4	Φίρμος Ϝ Π. Αἰλίω Ϝ	kendi babaları
	Ρούφω Ϝ καὶ Ὀκταΐα	Publius Aelius Rufus
6	Λονγεΐνη τοῖς ἑαυ-	ve anneleri Octavia
	τῶν γονεῦσι Ϝ μνή-	Longina'nın anısı için
8	μης χάριν Ϝ χαίρει.	(yapturdılar). Sağlıcakla!"

Satır 3: Satır sonundaki *sigma* harfi unutulduğu için sonradan küçük şekilde biraz yukarda yazılmıştır.

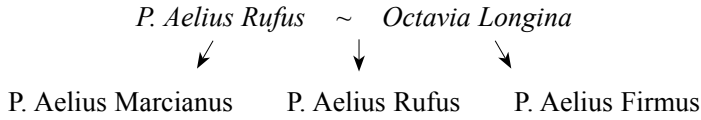
Satır 5: Ὀκταΐα = Ὀκταούα = Octavia²⁰.

¹⁹ İmparator *praenomen* ve *nomen*'lerini taşıyan isimlerin yazıtların tarihlenmesinde bir kriter olarak görülmesi üzerine bkz. Lochman 2003, 221 dn. 27. Ayrıca Roma isimleriyle yazıtların tarihlendirilmesi hakkında değerlendirmeler için bkz: Larsen 1946, 55 vdd.

²⁰ Krş. OGIS 456; IG II (2) 10906; IG II (2) 12351; IG II (2) 12352. Bölgede ismin bu şekilde *masculinum* örnekleri için bkz. Merkelbach 1980, No. 19; Corsten 1991, No. 29. İsmi'nin Ὀκτατάιος

Publius Aelius ismi bölge yazıtlarında sıklıkla görülmektedir. Aile bu *praenomen* ve *nomen* ile Roma vatandaşlığını olasılıkla İmparator Publius Aelius Hadrianus'un (117-138) bölgeye yaptığı ziyaret esnasında²¹ almıştır. Birisi Kandıra²² diğeri Klaudiupolis'te²³ olmak üzere Bithynia Bölgesi'nde P. Aelius Marcianus isimlerini taşıyan başkaları da bulunmaktadır. Ayrıca Nikaia-Kios yöresinden bir mezar yazıtında Rufus kızı Aurelia Longina ismini taşıyan bir kimse daha karşımıza çıkmaktadır²⁴. Modrena'nın Roma İmparatorluk Dönemi'nde Nikaia yönetiminde olması²⁵ ve baba isimlerinin aynı olması veya Octavia Longina ile isim benzerliği bulunmasına karşın bu kimsenin, buradaki mezar yazıtında adı geçen P. Aelius Rufus'un kızı olması veya aralarında akrabalık ilişkisi bulunması yeterince belirgin değildir.

Ailenin Soy Ağacı:

olarak kullanımı için ise bkz. Şahin 1981, No. 1206. Ayrıca Octavius isminin farklı formlarda kullanımı üzerine bkz. Gignac 1976, 233.

²¹ Hadrianus'un bölgeye yaptığı gezi hakkında bkz. Halfmann 1986, 190 vdd. Hadrianus'un Anadolu'da yaptığı gezi için ayrıca bkz. Dräger 2000, 208 vdd.

²² TAM IV 1, No. 63. ἔτους ἡ' [Ἀν]τωνείνου Καίσαρος Π. Αἴλιος Μ[αρκ]κιανός θε[α] Ἀγγίστη ὑ[π]έρ[ο] τῆς συνόδου εὐχαριστή[ρι]ον.

²³ Becker-Bertau 1986, No. 82. χαῖρε, ξένε Π. Αἴλιος Μαρκιανός Μάρκου υἱός καί κτλ.

²⁴ Şahin 1981, No. 766. Ἀὐρήλ(ια) Λονγεῖνα Τρούφου ζῶσα ἑαυτῆ καὶ τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ Σεκούνδῳ ζήσαντι ἔτη ο' τότε μνημῖον κατεσκεύασα μετὰ τῶν ἑαυτῆς τέκνων Αὐθ. Πολυχρονίου καὶ Σεκούνδου καὶ Ἀσκληπιοδότου κτλ. Aynı yazıt için ayrıca bkz. Corsten 1985, No. 100.

²⁵ Şahin 1986, 126 vdd.

Kaynakça ve Kısaltmalar

- AE L' Année Épigraphique.
- Akyürek Şahin 2005 N.E. Akyürek Şahin, Bithynia'dan Yeni Yazıtlar, Olba XI, 2005, 75-103.
- Ameling 1985 W. Ameling, Die Inschriften von Prusias ad Hypium (I.K. 27. Bonn 1985).
- Brixhe 1984 C. Brixhe, Essai sur le Grec Anatolien au début de notre ère (Nancy 1984).
- Blümel 1985 W. Blümel, Die Inschriften von Iasos II (I.K. 28,2. Bonn 1985).
- Buckler – Calder 1939
W. H. Buckler – W. M. Calder, Monuments and Documents from Phrygia and Caria (MAMA VI, Manchester 1939).
- Becker-Bertau 1986 F. Becker-Bertau, Die Inschriften von Klaudiu Polis (I.K. 31. Bonn 1986).
- Corsten 1985 Th. Corsten, Die Inschriften von Kios (I.K. 29. Bonn 1985).
- Corsten 1991 Th. Corsten, Die Inschriften von Prusa ad Olypium I (I.K. 39. Bonn 1991).
- Corsten 1993 Th. Corsten, Die Inschriften von Prusa ad Olypium II (I.K. 40. Bonn 1993).
- Corsten 2002 Th. Corsten, Die Inschriften von Kibyra I (I.K. 60. Bonn 2002).
- Coulton 2005 J.J. Coulton, Pedestals as “altars” in Roman Asia Minor, Anat. St. 55, 2005, 127-157.
- Dräger 2000/1 M. Dräger, Überlegungen zu den Reisen Hadrians durch Kleinasien, Klio 82, 2000/1, 208-216.
- Drew-Bear – Thomas – Yıldızıturan 1999
Th. Drew-Bear – Ch.M. Thomas – M. Yıldızıturan, Phrygien Votive Steles. The Museum of Anatolian Civilizations (Ankara 1999).
- Gignac 1976 F.T. Gignac, A Grammar of the Greek Papyri of the Roman and Byzantine Periods I. Phonology (Milano 1976).
- Halfmann 1986 H. Halfmann, Itinera principum. Geschichte und Typologie der Kaiserreisen im Römischen Reich (Stuttgart 1986).
- IG Inscriptiones Graecae.
- Kokkinia 1999 C. Kokkinia, Rosen für die Toten im griechischen Raum und eine neue ῥοδισμός-Inschrift aus Bithynien, Museum Helveticum 56, 1999, 203-221.
- Larsen 1946 J. A. O. Larsen, Tituli Asiae Minoris, II, 522 and the Dating of Greek Inscriptions by Roman Names, JNES 5,1, 55-63
- Lochman 2003 T. Lochman, Studien zu kaiserzeitlichen Grab- und Votivreliefs aus Phrygien (Basel 2003).
- Merkelbach 1980 R. Merkelbach, Die Inschriften von Kalchedon (I.K. 20. Bonn 1980).

- OGIS   *Orientis Graeci Inscriptiones Selectae.*
- Petzl 1982   G. Petzl, *Die Inschriften von Smyrna* (I.K. 23. Bonn 1982).
- Strubbe 1997   J. Strubbe, *Arai Epitymbioi. Imprecations against desecrators of the grave in the Greek epitaphs of Asia Minor* (I.K. 52. Bonn 1997).
- Şahin 1979   S. Şahin, *Katalog der antiken Inschriften des Museums von İznik (Nikaia). İznik Müzesi Antik Yazıtlar Kataloğu. I* (I.K. 9. Bonn 1979).
- Şahin 1981   S. Şahin, *Katalog der antiken Inschriften des Museums von İznik (Nikaia). İznik Müzesi Antik Yazıtlar Kataloğu. II.1* (I.K. 10,1. Bonn 1981).
- Şahin 1982   S. Şahin, *Katalog der antiken Inschriften des Museums von İznik (Nikaia). İznik Müzesi Antik Yazıtlar Kataloğu. II.2* (I.K. 10,2. Bonn 1982).
- Şahin 1986   S. Şahin, *Studien über die Probleme der historischen Geographie des nordwestlichen Kleinasiens I: Strabon XII 3, 7 p. 543. Der Fluß Gallos, die Stadt Modr<en>e in Phrygia Epiktetos und die Schiffbarkeit des Sangarios, Epigr Anat 7, 1986, 125-152.*

Fig. 1a

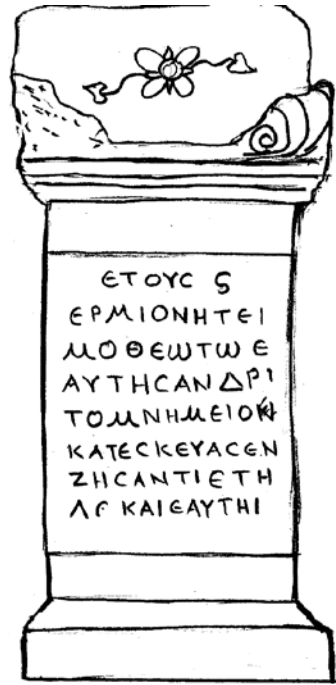

Fig. 1b

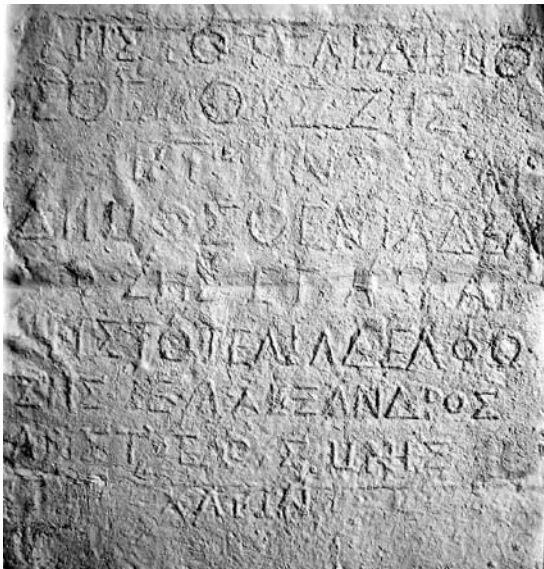

Fig. 2a

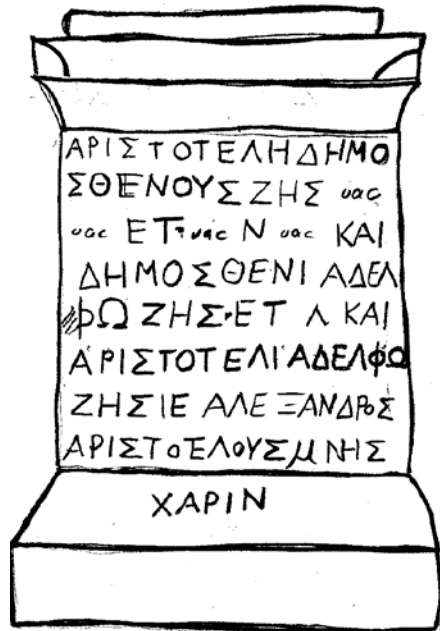

Fig. 2b

Fig. 3a

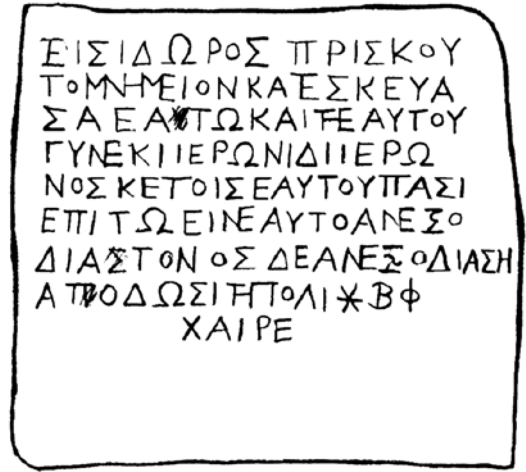

Fig. 3b

Fig. 4a

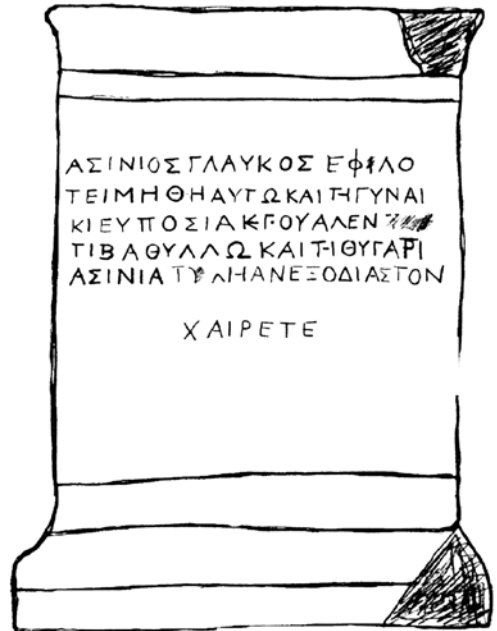

Fig. 4c

Fig. 4b

Fig. 5a

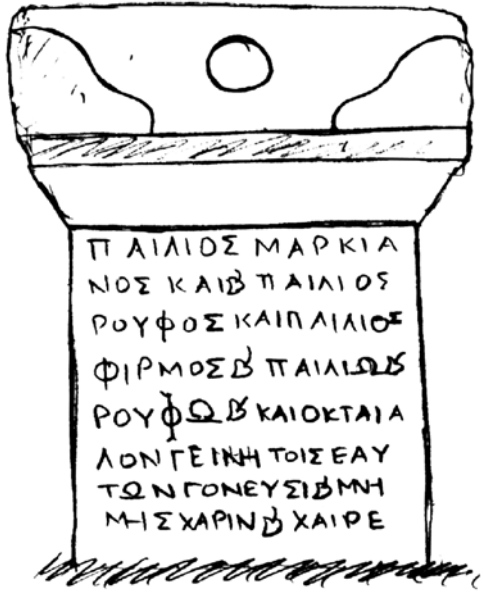

Fig. 5b

ΠΑΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΙΑ
 ΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΛΙΟΣ
 ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΛΙΟΣ
 ΠΡΩΤΟΣ ΠΑΙΛΙΟΣ
 ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΙ ΟΚΤΑΙΑ
 ΛΟΝ ΓΕΙΝΗ ΤΟΙΣ ΕΑΥ
 ΤΩΝ ΓΟΝΕΥΣΙ ΒΜΗ
 ΜΙΣ ΧΑΡΙΝ Β ΧΑΙΡΕ

ΠΑΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΙΑ
 ΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΛΙΟΣ
 ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΛΙΟΣ
 ΦΙΡΜΟΣ ΠΑΙΛΙΟΣ
 ΡΟΥΦΟΣ ΚΑΙ ΟΚΤΑΙΑ
 ΛΟΝ ΓΕΙΝΗ ΤΟΙΣ ΕΑΥ
 ΤΩΝ ΓΟΝΕΥΣΙ ΒΜΗ
 ΜΙΣ ΧΑΡΙΝ Β ΧΑΙΡΕ

